

Publicerad 2023-10-25 21:40 av Black raven

Nattro

Ett desperat försök.

Att duga.

Inte bara igenom att vara.

Utan faktiskt hitta tillbaka.

Till den jag är idag.

Varken mer eller mindre.

Inte sämre inte bättre.

En blek kopia av mig själv.

Behöver tanka självkänsla.

Inte destruktivitet.

Tittar upp mot stjärnhimlen.

Hon håller med mig.

Tittar upp mot månen.

Han håller med mig.

Tittar upp mot himlen med både mamma och pappa.

De håller med mig.

De tar mig i sina händer.

Jag omfamnas av dem bäge.

De säger att de saknar mig.

Jag säger att jag saknar dem mer.

Nu rinner tårarna.

Det får de göra.

Mina tårar får dem inte tillbaka.

Men deras vingar beskyddar mig.

Tur är väl det.

Hur ska jag överleva utan dem?

Orkar inte skriva mer.

Det gör för ont.

I själen.

Det känns som jag hittat tillbaka.

Till mig själv.

Ett söndrat jag.

Ett splittrat jag.

Ett ledset jag.

Säger godnatt.

Önskar mig nattro.

Imorgon en ny dag.

Med rosenblad av ord.

Kanske blir en ny dikt då.

Kanske.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Black raven med Poeter.se id #97486 innehar upphovsrätten